

гора зѣміе продолжавалъ тѣмъ война, и въ
 Ингерманландіа, дѣто нѣмъ токѡмъ цю
 отнѣлъ, ѡсновалъ (заправилъ) Санктъ- 1703
 Петербургу. — Побѣдытѣ на тогѡва Го- 16 Жам
 сдѣла на дъ Шведскіятъ полковѡдецъ,
 Левенгаупта, при Лѣсно, и на дъ самы- 1709
 атъ Шведскіи Крѡль Карѡла дванадесѣта-
 го, при Полтава, предвозвѣстили поли- 1709
 тическіятъ перевѣсъ Россіи на сѣверъ. 17 Івн.
 Междѣ тѣмъ Тѡрціа ѡсѣбила война про- 1710
 тивъ Россіа. Шведскіятъ Крѡль саживѣл-
 ся ѡтъ надежда, но лютѡмъ са и злѣгалъ,
 защѡмъ въ товѡ рѣшителното за Россіа вре-
 мя, когѡто Пѣтаръ пѣрвыи сѣлъ ѡсѣко-
 ленъ ѡтъ многочисленна Тѡрска войска
 при Прѣтатъ, Екатерина пѣрваа спасѣла
 своѣятъ сѡпрѣгу-Герѡмъ, а зѣднѡмъ и сѣч-
 ка Россіа, катѡ придѣмала Тѡрціа да
 закључи миръ, дѣто по нѣгѡмъ миръ Пѣ- 1711
 таръ пѣрвыи согласѣлся да ѡтдадѣ я зѡвъ.
 Катѡ са ѡсѡвоодѣлъ ѡтъ дѣто съ Тѡрціа
 войната, Пѣтаръ пѣрвыи начѣналъ по съ
 голѣма сила да продолжавѡ войната на
 сѣверъ. Швѣціа, найпѡслѣ катѡ вѣдѣла
 чи ни ѣ възмѡжнѡ да стѡи на сѣкѡмъ
 тогѡзи сѣльнагѡ Монѡрха, рѣшиласѡ да